

# uitspraak

---

## RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Amsterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: NL23.20232

### uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[REDACTED], geboren op 14 oktober 1991, V-nummer: [REDACTED], eiser,  
[REDACTED], geboren op 18 april 1995, V-nummer: [REDACTED], eiseres,  
beiden van Vietnamese nationaliteit,  
hierna gezamenlijk: eisers  
(gemachtigde: mr. D. Karasahin),

en

**de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**, verweerder  
(gemachtigde: mr. R. Mustafa).

### Inleiding

- In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eisers tegen de intrekking van hun verblijfsvergunningen.
  - Bij besluit van 21 december 2022 heeft verweerder de verblijfsvergunning van eiser voor het doel ‘arbeid als kennismigrant’ ingetrokken. Met hetzelfde besluit heeft verweerder de afhankelijke verblijfsvergunning van eiseres met als doel ‘verblijf als familie- of gezinslid bij eiser’ ingetrokken. Met het bestreden besluit van 15 juni 2023 op het bezwaar van eisers is verweerder bij dat besluit gebleven.
  - Verweerder heeft op het beroep gereageerd met een verweerschrift.
  - De rechtbank heeft het beroep op 2 april 2024 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiser, de gemachtigde van eisers en de gemachtigde van verweerder.

### Achtergrond

- Eiser was in het bezit van een verblijfsvergunning voor het doel ‘arbeid als kennismigrant’ met een geldigheidsduur van 5 augustus 2019 tot 5 augustus 2024. Eiseres (eisers partner) was in het bezit van een afhankelijke verblijfsvergunning met als doel ‘verblijf als familie- of gezinslid bij eiser’ met een geldigheidsduur van 31 augustus 2019 tot 5 augustus 2024.
- Per 13 november 2021 is eiser afgemeld door zijn toenmalige werkgever omdat hij daar niet langer werkzaam was. Op 7 december 2021 en 13 januari 2022 heeft eiser aan verweerder doorgegeven dat hij werkzaam was voor een andere werkgever. Op

11 maart 2022 heeft verweerder eiser per brief geïnformeerd dat dit niet vormvrij gaat en dat alleen een erkend referent eiser kan aan- en afmelden bij verweerder.

4. Op 11 november 2022 is er telefonisch contact geweest tussen eiser en verweerder over de verblijfsvergunningen van eisers. Naar aanleiding van dit telefoongesprek heeft eiser een dag later aan verweerder geschreven dat hij per 20 november 2021 een arbeidsovereenkomst is aangegaan met [REDACTED], via een payrollbedrijf. Omdat dit payrollbedrijf geen erkend referent bleek te zijn, is eiser vanaf 1 januari 2022 opnieuw in dienst getreden bij [REDACTED] via een ander payrollbedrijf, [REDACTED]. [REDACTED] was namelijk wel een door verweerder erkend referent. [REDACTED] zou daarnaast voor eiser een aanvraag indienen bij de Belastingdienst voor de 30%-regeling. Eiser verkeerde vervolgens in de veronderstelling dat zijn verblijfsrechtelijke status in orde was naar aanleiding van een mededeling van [REDACTED] dat hij voldeed aan de voorwaarden voor de 30%-procent regeling.

5. Op 14 november 2022 heeft [REDACTED] aan verweerder laten weten dat zij niet als payrollbedrijf is opgetreden voor [REDACTED]. Omdat eiser niet vóór 13 februari 2022 – het einde van de zoekperiode waarbinnen eiser nieuw werk kon vinden – een nieuw dienstverband is aangegaan bij een erkend referent, heeft verweerder bij besluit van 21 december 2022 de verblijfsvergunningen van eisers met terugwerkende ingetrokken vanaf 13 februari 2022. Bij afzonderlijke besluiten van 21 december 2022 heeft verweerder aan eisers nieuwe verblijfsvergunningen verleend onder dezelfde beperkingen als hun ingetrokken verblijfsvergunningen, beide met een geldigheidsduur van 16 december 2022 tot 16 december 2027. De huidige werkgever van eiser is hierbij opgetreden als erkend referent voor eiser.

### **Beoordeling door de rechtbank**

6. De rechtbank beoordeelt de intrekking van de verblijfsvergunningen van eisers. Zij doet dat aan de hand van de beroepsgronden van eisers.

7. De rechtbank verklaart het beroep van eisers gegrond. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

#### *Heeft verweerder een voornemen uitgebracht?*

8. Eisers voeren aan dat verweerder ten onrechte geen voornemen heeft uitgebracht. Verweerder had eisers schriftelijk moeten inlichten over het voornemen tot intrekking van hun verblijfsvergunningen. Nu verweerder en eiser hier alleen telefonisch over hebben gesproken, is het besluit over de intrekking van hun verblijfsvergunningen onzorgvuldig tot stand gekomen.

8.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het voornemen tot intrekking van de verblijfsvergunningen van eisers is uitgebracht tijdens het telefoongesprek op 11 november 2022. Verweerder stelt dat eiser hierop ook heeft gereageerd met een zienswijze, in de vorm van zijn e-mail van 12 november 2022 waarin hij zijn persoonlijke verhaal naar voren heeft gebracht.

8.2. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt. De wettelijke plicht tot het uitbrengen van een voornemen strekt tot het bevorderen van een zorgvuldige voorbereiding van een besluit. De rechtbank kan onvoldoende vaststellen waarover eiser precies is geïnformeerd in het telefoongesprek van 11 november 2022. Dat eiser een dag later in reactie op dit telefoongesprek zijn persoonlijke verhaal aan verweerder heeft gemaïld, maakt dit niet anders. Aan de hand van die e-mail kan namelijk nog steeds niet worden vastgesteld wat er in het telefoongesprek is besproken, bij gebrek aan documentatie van verweerder in de vorm van bijvoorbeeld een gespreksnotitie. Eiser heeft op de zitting naar voren gebracht dat het hem niet duidelijk was dat verweerder de verblijfsvergunningen ging intrekken. Bij die stand van zaken leidt dit tot de conclusie dat verweerder ten onrechte geen voornemen heeft uitgebracht in het geval van eisers. Het bestreden besluit is daarom onzorgvuldig voorbereid. De beroepsgrond slaagt. De rechtbank zal hierna beoordelen welke consequenties dit heeft voor de besluitvorming van verweerder.

#### *Het beroep op het gelijkheidsbeginsel*

9. Eiser beroept zich verder op het gelijkheidsbeginsel. Ter staving heeft eiser een tiental zaken naar voren gebracht waarin de betrokkenen niet meer voldeden aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning als kennismigrant, maar waarin verweerder desondanks niet is overgegaan tot intrekking.

9.1. Verweerder heeft zich, kort gezegd, op het standpunt gesteld dat de door eiser aangehaalde zaken niet gaan over gelijke gevallen.

9.2. De rechtbank overweegt als volgt. In zaak 8 heeft betrokkene na afmelding door zijn referent gedurende zes maanden voor een bedrijf gewerkt dat geen erkend referent bleek te zijn. Hij voldeed vóór het uitbrengen van het voornemen weer aan de voorwaarden van de verblijfsvergunning als kennismigrant. Gedurende de periode waarin hij niet aan de voorwaarden voldeed, had betrokkene een zoon gekregen aan wie een afhankelijke verblijfsvergunning was verleend. Eiser heeft op zijn beurt na afmelding door zijn eerste werkgever vanaf 13 februari 2022 tien maanden niet gewerkt bij een erkend referent. Zoals overwogen onder 8.2 heeft verweerder in het geval van eiser ten onrechte helemaal geen voornemen uitgebracht. Eiseres had gedurende de periode waarin eiser niet voldeed aan de voorwaarden een van hem afhankelijke verblijfsvergunning. Er bestaan weliswaar kleine verschillen tussen de situatie in de door eiser aangehaalde zaak en de situatie van eiser zelf. Eiser verkeert echter niet in een dusdanig andere situatie dat, zonder nadere motivering van verweerder die ontbreekt, geconcludeerd kan worden dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. Ten aanzien van zaak nummer 8 slaagt de beroepsgrond om die reden. Voor de overige zaken geldt dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat sprake is van gelijke gevallen, zodat het beroep op het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van die zaken niet slaagt.

#### *Had eiser gehoord moeten worden?*

10. Eisers voeren aan dat zij ten onrechte niet zijn gehoord in de bezwaarfase.

10.1. Verweerder heeft van horen afgezien omdat het bezwaar volgens verweerder kennelijk ongegrond is.

10.2. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling<sup>1</sup> volgt dat een bezwaar kennelijk ongegrond is als er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat het in bezwaar aangevoerde niet tot een ander standpunt kan leiden dan in het primaire besluit is vervat.<sup>2</sup> De rechtbank overweegt dat eisers in de bezwaarfase al gronden hebben ingediend ten aanzien van het niet uitbrengen van een voornemen en het beroep op het gelijkheidsbeginsel. Anders dan verweerder meent, was daarmee dus geen sprake van een situatie waarin er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk was dat dit niet tot een ander standpunt kon leiden ten aanzien van de intrekking van zijn verblijfsvergunning. De beroepsgrond slaagt. Verweerder zal een nieuw besluit op bezwaar zal moeten nemen en eisers daarbij moeten horen. Dit geeft verweerder ook de gelegenheid om het door de rechtbank geconstateerde zorgvuldigheidsgebrek ten aanzien van het niet uitbrengen van een voornemen te repareren. Ook zal verweerder daarbij moeten betrekken dat eisers in februari 2024 een dochter hebben gekregen en dit kind afhankelijk is van het verblijfsrecht van haar ouders.

10.3. De beroepsgrond die ziet op strijd met het evenredigheidsbeginsel behoeft geen verdere bespreking omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart.

### **Conclusie en gevolgen**

11. Omdat verweerder het bestreden besluit niet zorgvuldig heeft voorbereid, niet deugdelijk heeft gemotiveerd en eisers ten onrechte niet heeft gehoord, is het beroep van eisers gegrond en zal de rechtbank het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet geen reden om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf een beslissing te nemen.

12. De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb<sup>3</sup> bepalen, dat verweerder een nieuw besluit moet nemen op het bezwaar van eisers en daarbij rekening houdt met deze uitspraak. De rechtbank geeft verweerder hiervoor een termijn van zes weken.

13. Omdat het beroep gegrond is, moet verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoeden.

14. Omdat het beroep gegrond is, krijgen eisers een vergoeding van de proceskosten. Verweerder moet deze vergoeding betalen. Deze vergoeding bedraagt € 1.750,- omdat de gemachtigde van eisers een beroepschrift heeft ingediend en aan de zitting heeft deelgenomen (1 punt voor beide onderdelen, met een waarde van € 875,- en wegingsfactor 1).

---

<sup>1</sup> Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

<sup>2</sup> Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 14 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4652, onder 4.1.

<sup>3</sup> Algemene wet bestuursrecht.

### **Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 15 juni 2023;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 184,- aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder tot betaling van € 1.750,- aan proceskosten aan eisers.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Doets, rechter, in aanwezigheid van mr. M.A. Hollander, griffier.

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

08 mei 2024

Mr. H.J. Doets  
Rechter  
Rechtbank Amsterdam

M.A. Hollander  
Griffier  
Rechtbank Amsterdam

**Documentcode:** [REDACTED]

**Informatie over hoger beroep**

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.